

पैङ्ग 1) m. patron. (von पिङ्ग) PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 56, 7. N. pr. eines Lehrers (मधुक nach ÇAT. Br. 11, 7, 2, 8) ÇAT. Br. 12, 2, 2, 4. 4. 8. 14, 9, 2, 16. 17. ÇĀṆKH. Br. 16, 9. 26, 3, 4. 14. 28, 7, 9. — 2) n. die Lehre —, das Lehrbuch des Paingja AIT. Br. 7, 11. ÇĀṆKH. Br. 3, 1. 19, 9. 24. 9. Ça. 4, 2, 11. 11, 11, 5. 14, 19. 15, 3, 1.

पैङ्गित्य (von पिङ्गित्य) n. Schleimigkeit, Schmierigkeit Suçr. 1, 154. 15. 171, 1. 184, 20. 185, 5.

पैङ्गवर्ण (von पिङ्गवर्ण) m. patron. des Sudās Nir. 2, 24. RV. 7, 18, 22. 25. AIT. Br. 7, 34. ÇĀṆKH. Çr. 16, 11, 14. GOBH. 1, 9, 10. M. 7, 41. 8, 110 (s. die v. l. an beiden Stellen). धर्मद्वि यवने (lies: धर्मात्पैङ्गवर्णे) राजा चिराय बुभुजे भुवम् Kām. Nitis. 1, 14. श्रुतः पैङ्गवर्णे नाम सहस्राणां शतं दैदा MBh. 12, 2306.

पैङ्गलायन m. patron. von पिङ्गल gaṇa अश्वदि zu P. 4, 1, 110.

पैङ्गुष m. Ohr H. 373. — Vgl. पिङ्गुष, पेङ्गुष.

पैङ्गै m. patron. von पिङ्ग gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

पैङ्गिकै adj. = पिङ्गेन कृति gaṇa उत्सङ्गादि zu P. 4, 4, 15.

पैङ्गै m. patron. von पिङ्ग gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. पत्नी Uḡ-
VAL. zu UNĀDIS. 4, 14.

पैङ्गिकै adj. = पिङ्गेन कृति gaṇa उत्सङ्गादि zu P. 4, 4, 15.

पैङ्गकलायन m. patron., pl. Sāmśk. K. 184, b, 11.

पैङ्ग (von पिङ्ग) adj. im Kochtopf zubereitet, gekocht AK. 2, 9, 45. H.

411. प्रतप्तैः पैङ्गैश्चैव मार्गमापूर्यतेतिरैः R. GORR. 2, 100, 63 (91, 65 SCHL.)

पैङ्गस्य adj. von पिङ्गस्यिन् P. 6, 4, 144. Vārtt. 1.

पैङ्गिक m. wohl patron. von पिङ्ग HARIV. 9156.

पैङ्गिनसि m. patron. N. pr. eines alten Lehrers AV. PAṆC. in Verz. d. B. H. 92, 12. PRAVARĀDHJ. ebend. 58, 24. KULL. zu M. 2, 72. DĪJABH. 108, 12. Verz. d. B. H. No. 322. 327. 1028. 1166. MADHUS. in Ind. St. 1, 20, 6 v. u. Raghunandana ĀHN. 273, 11 v. u.

पैङ्गिनस्य m. patron., pl. Sāmśk. K. 190, b, 11.

पैङ्गिक adj. von पिङ्ग Suçr. 1, 9, 15.

पैङ्ग, पैङ्गति gehen; schicken; umfassen Dhātup. 13, 15. — Vgl. पैङ्ग.

पैङ्गपातिक (von पिङ्गपात) adj. von Almosen lebend Burn. Intr. 306, wo so zu lesen ist.

पैङ्गपात m. patron. von पिङ्ग gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

पैङ्गिक n. nom. abstr. von पिङ्गिक gaṇa पुराकृतादि zu P. 5, 1, 128.

पैङ्गिन्य (von पिङ्गिन) n. das Leben von Almosen TRIS. 2, 7, 28.

पैङ्गि m. metron. von पिङ्गी P. 4, 1, 151.

पैङ्गदरव adj. von पीतदारु gaṇa रजतादि zu P. 4, 3, 154. — Vgl. पैतुदारव.

पैतुदारव m. patron. von पीत-रावण (?) PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 89, 11.

पैतापुत्रीय (von पितापुत्र) adj. auf Vater und Sohn sich beziehend, — lautend: सुब्रह्मण्या KĀTJ. Çr. 8, 9, 12; vgl. ĀNUPADA 8, 1. 2. Nid. 3, 8.

पैतामह (von पितामह) 1) adj. f. ई a) grossväterlich: तत्तु AIT. Br. 7, 17. वह पैतामही धुर्म MBh. 1, 4166. धन KĀTJ. und BRHASP. in DĪJABH. ÇKDR. नामन् RĪGĀ-TAR. 1, 76. — b) von Brahman kommend, ihm gehörig u. s. w.: अश्व Anā. 4, 30. चक्र HARIV. 12730. वर R. 1, 1, 74. मन्त्र 5, 44, 16. आज्ञा 17. तनु RAGH. 15, 60. ०तीर्थ ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H.

67, a, 40. गणित Verz. d. B. H. No. 939. सिद्धात VARĀH. BRH. S. 2, Anf. COLEBR. Misc. Ess. II, 387 u. s. w. ०भाष्य so v. a. पैतामहसिद्धातभाष्य 398. रोहिणी unter Brahman stehend VARĀH. BRH. S. 21, 28. subst. so v. a. रोहिणी 7, 9, 9, 2. — 2) m. Brahman's Sohn: मनु MBh. 1, 2581. — Vgl. पितृपैतामह.

पैतामह (wie eben) adj. grossväterlich P. 4, 3, 77. Sch.

पैतुदारव adj. vom Baum पीतदारु kommend: परिधि AIT. Br. 1, 28. ÇĀṆKH. Çr. 16, 3, 3. ÇAT. Br. 3, 5, 2, 15. 13, 4, 4, 5. KĀTJ. Çr. 5, 4, 16. 20, 4, 18. PAṆĀV. Br. 24, 13, 4. — Vgl. पैतदारव und पैतुद्रव.

पैतुदारु ĀCV. Çr. 11, 6 falsche Form für पीतदारु oder पैतुदारव.

पैतृक (von पितर) adj. f. ई 1) vom Vater kommend, väterlich P. 4, 3, 79. M. 9, 104. 162. 164. 209. JĀGĀ. 2, 47. MBh. 1, 7445. 5, 52. 13, 558. HARIV. 3700. Suçr. 1, 319, 10. RAGH. 8, 6. 18, 39. KATHĀS. 43, 250. Spr. 2171. RĪGĀ-TAR. 5, 288. नीयमाना तु पैतृकात् (sc. गृहात्) KĀTJ. bei KULL. zu M. 9, 194. पैतृकमनुकृते ऽश्वः das Naturel des Vaters VOP. 23, 7. — b) den Manen gehörend, geweiht, geltend u. s. w.: स्यपितल RĪGĀ-TAR. 6, 87. ०विधान Verz. d. B. H. No. 452. n. eine den Manen geltende heilige Handlung: देवं पूर्वाह्निकं कुर्यादपरह्नि तु पैतृकम् MBh. 13, 1573.

पैतृमत्य (von पितृमत्) adj. von einem Manne abstammend, der einen berühmten Vater hat; m. so v. a. Enkel eines namhaften Grossvaters P. 4, 1, 85. Vārtt. 1. gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151. VS. 7, 46. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 89, 34.

पैतृमेधिक adj. von पितृमेध Ind. St. 3, 394.

पैतृयज्ञिक (von पितृयज्ञ) adj. zu einem Manenopfer in Beziehung stehend LĀTJ. 5, 1, 15. 10, 11, 11.

पैतृयज्ञीय (wie eben) adj. dass.: होम M. 3, 282.

पैतृधमेय (von पितृधम) adj. f. ई von des Vaters Schwester abstammend P. 4, 1, 133. धातु MBh. 7, 2815. भगिनी M. 11, 171. subst. ein Sohn der Schwester des Vaters AK. 2, 6, 2, 25. H. 545. Bhāg. P. 1, 19, 35.

पैतृधनीय (wie eben) dass. P. 4, 1, 132. Schol. zu 7, 1, 2. VOP. 7, 1, 9. AK. 2, 6, 2, 25. H. 545.

पैत (von पित) adj. f. ई auf die Galle bezüglich, von Galle herrührend, gallig Suçr. 1, 10, 21. गद 161, 3. 284, 4. 2, 101, 13.

पैतल (von पितल) adj. f. ई aus Glockengut gemacht Z. d. d. m. G. 6, 94, 3.

पैतिक (von पित) adj. f. ई = पैत P. 5, 1, 38. Vārtt. 1. Suçr. 1, 20, 10. 21, 2. 58, 17. 192, 3. 262, 16. 2, 78, 6. Mir. 224, 8. ein galliges Temperament habend VARĀH. LAGHUG. 2, 13, 15. BRH. 2, 9.

पैत्र (von पितर) adj. f. ई zu den Manen in Beziehung stehend, ihnen eigen, ihnen geweiht: ऋच् ÇĀṆKH. Çr. 8, 6, 12. 7, 16. 14, 57, 11. रूप MBh. 7, 9466. अहोरात्र H. 159. AK. 1, 1, 2, 21. तीर्थ 2, 7, 50.

पैत्रिक adj. = पैतृक 1. M. 8, 415. 9, 144 (Calc. Ausg. पैतृक). — Wohl eine falsche Form.

पैत्र्य (von पितर) adj. f. ई auf die Manen bezüglich: कार्य Suçr. 1, 106, 5. ऋत् so v. a. रोहिणी MĀRK. P. 58, 19.

पैद्व m. (sc. अश्व) das Schlangen tödende Ross des Pedu NAIGH. 1, 14.

पैद्व n. हि त्मार्किनाम्ना कृत्ता विद्यस्यासि सेम् दस्योः RV. 9, 88, 4. पैद्व कृत्ति कसर्णीलि पैद्वः श्वित्रमुतामितम् AV. 10, 4, 5. fgg.